

Bota barnsjukdomar

Johanna Karlsson, 60 år gammal Mäter för dödsmansmöt. Känner väl till alla förhållande, som gäller barnlyten

Lycka för barnen att de må lära läsa bra

Innan man går att kristna barnet, skall Gumnor ta barnets pekfinger och peka i psalmboken under det hon läser före. Därigenom får barnet lätt för att lära läsa. Det är mycket viktigt, att de, som äro med, då barnet kristnas läser efter prästen. Läser man fel eller inte hinner med, blir inte barnet något läshuvud. Ur en gammal psalmbok skapas ett blad och läggas i svepen. Då man kommer från prästen skakudden som barnet använt, läggas vid dörren så gumnor får trampa på. Bra är det om gumnor har råd att ge en slant (helst silver).

Mäta för dödsmansmo

Om två personer möts i en dörr, kan de få dödsmansmo. Det är mycket farligt och kan endast botas på ett sätt. Den, som fått sjukdomen, blir blekare för var dag, och hur mycket han än äter, blir han lika mager ändå. Ingen annan kan mäta än den, som blivit måld = botad. Bäst mäter den som målt ett själk, en som hängt sig och en som dött naturligt. Man tar en hemmaspunnen otvättad, ofärgad ullgarnstråd. Den skall vara tre gånger från armbågen till långfingerspetsen. Denna tråd lägges under huvudkudden hos den sjuke. På morgonen tar mällkärningen och mäter om tråden. Har den blivit längre en till långfingerspetsen, har den sjuke inte dödsmansmo. Blir den kortare än till knogarna finns ingen bot. När man målt lindar man tråden på två fingrar 8 och vikar sedan ihop det, så det bildar en ring som så 0. Genom trådringen spottar kärningen tre gånger och lägger ett brinnande kol eller en brinnande tändsticka i trådringen. Till sist kastar man tråden i elden. Man fortsätter varje dag att mäta tills den sjuke är bra. Ibland måste man mäta både på ne och ny. Då man skall mäta ut trådens längd, får man ej klippta av tråden, utan den ska slitas av. Obs! Mällkärningen mäter på sig själv ej på den sjuke.

Att slippa svåra barnsängar.

Då kvinnan blivit havande, går hon till en märr, som följar och kryper genom fölatängen = fölahavn = fosterhinnan. Då slipper hon svåra barnsängar men barnet om det är en flicka blir en mara och

och om det är en pojke en marulv. (I Flesta fall säger folket varulv). Det är bara på ett vis, som dessa arma varelses kunna bli botade vilket framgår av exempel.

Varulv

Det var en karl, som levde för omkring 10 år sedan. Han var en varulv. En gång, då han och hustrun var på åkern sa mannen: "Om det är någon som kommer och sliter i dina kläder så vänd dig inte om och säg ingenting!" Efter en stund började det att slita och bita i hennes kjol, men hon vände sig inte om utan bara sparkade för att fri sig. Snart nog kom mannen igen. Då sa hustrun: "Du kan aldrig tro, vad det levt tosigt med mig. Det var som om en stor hund sltit och bitit i kjolen." Då grinade mannen. Nu fick kärringen se en röd tråd, som satt mellan hans tänder. "Tvi di valej Jaså du är en marulv", sa kärringen hans och spottade honom i ansiktet tre gånger. På så sätt blev mannen botad.

Hälsa bort en sjukdom

Om barnet är litet och klemt tar man det i en schal eller filt och går innan solen gått upp till kyrkan. Där ställer man sig så, att barnet har ansiktet vänt mot kyrkan. Just som solen lyser på kyrkan läser man: "God morgon du heliga fågelsång! Jag ber om om för mitt barn. Att du värdes mottaga denna gäst och feta detta fläsk i Guds fadersns och sonens och den helige andes namn - amen". Att använda namnet "Du heliga fågelsång!" går endast till Hällaryds kyrka för den heter så på det heliga språket.

Sven Olssons hustru 65 år, Liggarp. Hallaryd Trensum. Hennes man tog upp sten för sjuka, men ville ej själv lära bort det. Hans hustru om-talade allt.

Ta upp sten

För att kunna ta upp sten måste man själv ha blivit botad på samma vis. Sven Olsson är en av dem, som kan "ta upp sten".

Han går först till den sjuke. När solen gått ner, går han ut på en åker och tar en sten, sätter märken var och hur stenen låg. Sedan går han till en äng och gör likadant, och sist går han till en vattensamling t. ex. en plurr eller en å och tar en sten. Med dessa tre stenar går han hem till den sjuke. Där lägger han stenarna i elden och kyllnar dem så de bli vita =(glö dem). Sedan lägger han dem på en plåt och ställer

den över den sjuke (en del ställer den under den sjukas säng). Nästa dag, innan solen gått upp, kommer han igen. Då lägger han stenarna i vat Den av stenarna, som mest jämrar sig, där har den sjuke råkat ut för något. Då skall det ju vara antingen på åker, äng eller vatten. Han mjölkar sedan en enfärgad ko, och med denna mjölk tvättar han alla leder på den sjuke. Det är mycket viktigt att han inte glömmmer någon led. Den mjölk som blir över, slår han ut vid husknutar under det att han beder, att om den sjuke gjort något ont, ska det förlätas honom. Mjölken öses först i knuten nr 1 sedan nr 2 o. s. v. ³ Stenarna som han använt, bär han tillbaka och beder då om förlåtelse för den sjuke. Detta göres vid den sten som mest jämrade sig. Av största vikt är, att han får stenarna på sin rätta plats och i sitt rätta läge. Skulle en sten gått sönder så måste man sopa med askan, så varje liten stenbit kommer med, annars får han = kloka gubben sjukdomer Det är inte bara för sjukdomar han offrar utan för allting t. ex. så inte djuren ska dö läser han. Skjuter för villappa skott och mycket annat.